

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om mærkning af videogrammer.

Af kulturministeren (Jytte Hilden).
(Fremsat 9/2 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for dette forslag om mærkning af videogrammer, deklARATION og mærkning af indholdet af indspillede videogrammer og ikke mindst spørgsmålet, om disse videogrammer er egnede til børn. Det bliver nu meget nemmere for forældre at sortere og vælge i det store udbud af videofilm, der tilbydes.

Lovforslaget betyder, at der nu gives den samme vejledning, som vi allerede kender på filmområdet. Vi har allerede sagkyndige i Statens Filmcensur. Det er derfor oplagt at lade disse medarbejdere rådgive om mærkning af videogrammerne og vurdere, om de videogrammer, der udlejes og sælges, er skadelige for børn under 12 eller 16 år – de samme aldersgrænser, vi har på filmområdet.

Vi skal og kan heller ikke overtage forældrenes ansvar. Forældrene har fortsat ansvaret for, hvad deres børn ser. Men vi kan give dem den samme håndsrækning, som vi giver, når det gælder film i biografen.

Lovforslaget er et led i regeringens plan om at begrænse volden blandt børn og unge. En undersøgelse i et af vore dagblade viser, at 81 pct. af de adspurgte mener, at børn og unge påvirkes af voldelige filmscener. Opfattelsen er også, at det først og fremmest er voldelige videofilm, der påvirker børn og unge.

Sanktionsbestemmelserne, der skitseres i forslaget, finder vi rimelige, ligesom ekspeditionstiden for bedømmelsen i Statens Filmcensur på indtil 3 dage ikke efter vores mening vil kunne genere videoerhvervet. Ministeren vil også indbyde branchen til et samarbejde omkring mærkningen.

Så foreslår ministeren, at vi reviderer loven i 1995, når redegørelsen fra udvalget vedrørende film-, tv- og videovold og om levende bille-

ders eventuelle skadelige virkninger på børn og unge foreligger.

Med loven får vi et redskab, som vi mener er let at administrere, og mange forældre får en god håndsrækning, når de skal vælge levende billeder til børnene i hjemmebiografen. Film opleves bedst på det store lærred, men virkeligheden er, at teknikkens nye muligheder betyder, at mange film vises på skærmen derhjemme. Derfor er det også rigtigt at mærke og deklarerer videogrammerne og vejlede forældrene. Film kan være en stærk oplevelse, både en positiv og en negativ stærk oplevelse, og den bliver ikke blidere, blot fordi den vises på en meget lille skærm hjemme i stuen.

Forslaget har været omtalt i mange medier, og de tilkendegivelser, der har været, viser, at mange hilser forslaget om mærkning og deklarerer af videogrammer velkommen.

Vi støtter lovforslaget.

H.P. Clausen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget og tanken om at mærke videogrammer med hensyn til deres egnethed – eller uegnethed, skal man vel sige – for børn og unge under 12 eller 16 år parallelt med de regler, der gælder for film.

Man kunne måske overveje – men det vil vi nu ikke gøre til noget kardinalpunkt – om denne 12-års-grænse er så forfærdelig meget værd, og om ikke det var nok med en 16-års-grænse, men jeg nævner det i denne sammenhæng.

Tanken om en mærkning og dermed en deklARATION, som kan hjælpe forældre og andre til at vurdere og sortere i mængden af videogrammer i forhold til deres egnethed for børn og unge, ligger helt på linje med, hvad Det Konservative Folkeparti tidligere har fremlagt af synspunkter på dette område.

Vi mener også, at det er den rigtige måde at gøre det på, at give en vejledning, at give en vurdering, fordi man derved jo stadig væk fastholder forældrenes pligt til og ansvar for at følge med i, hvad deres børn køber og lejer i videobutikken. Men nu bliver der en støtte til forældrene, til udlejerne, og over for sælgerne vil der være sanktionsmuligheder, hvis de overtræder de bestemmelser, der ligger i dette forslag.

Vi har tidligere drøftet en sådan mærkning, og da var det et synspunkt, at det ville være